

A Szentháromságról

Örök törvénynek mondhatjuk az együtt-érzést, mert jelképezve, jobban mondva tökéletességében van meg világszelet mintájában: az isteni Háromság kölcsönös és kimondhatatlan szeretetében. Isten, bár végtelenül egy, mindenkor három személyű volt. Az Atya öröktől fogva boldog Fiában és a Szentlélekben, s azok őbenne. Az egész örökkévalóságon át egyedül Isten létezett, de nem magányosságban. Lényének felfoghatatlan megtöbbszöröződésében és személyi ismétlődésében oly végtelenül tökéletes boldogsága, hogy azt semmiféle teremtett lény nem növelheti. Egyedül az ördög meddő és magányos, önmagába zárkózó... és szolgálói hasonlók hozzá.

John Henry Newman

A megbocsátás tüze

Ki egyengeti számodra az ösvényt, amely az élő víz forrásaihoz vezet? Csakis itt bontakoznak ki a kockázatvállalás eleven erői. Azt kérdezed magadtól: „Hogyan találhatok beteljesülésre?” Nem kockázattól mentes, nyugalmas életre vágysz, hanem arra, hogy alkoss valamit az életedből. Ne torpanj meg a megoldhatatlan helyzeteknél, hiszen így élő energiákat pazarolsz el. Ne kényeztesd el magad. Habozás nélkül indulj tovább! Szíved szélesre tárul, amikor fölfedezed, hogy életünk csak Isten jelenlétében teljesezhet ki. Így töprengsz: hogyan juthatok el a beteljesüléshez, amikor a múlt képei vagy a jelen eseményei elfedik a forrásokat és makacs sajnálkozást keltenek? Ne felejtse el: Isten gondot visel minden gondodra. És még akkor is, ha nem látod az élet értelmét, felragyog egy fénysugár, és bevilágítja éjszakádat. Szeretete égő tűz... ... Átjár megbocsátásának melege, és szétszórja a kuszaságodat. „Neveden szólít.” Ez a tűz elemészti a keserűség gyökereit is. Ez a tűz soha nem mondja, hogy „elég!”

Roger testvér

Szeretetének tüze

Értetlenség vesz körül? Amikor a sötétség áthatolhatatlanná válik, szeretete égő tűz. Csak erre a sötétben világító lámpásra kell figyelned, amíg a hajnal fel nem virrad, és szívedben fel nem kél a nap. Tudod jól, hogy nem te teremtetted ezt a fényforrást; Krisztustól származik. Isten szeretetének ragyogó kiáradása, a Szentlélek minden emberi életet bevilágít, akár a villám az éjszakát. A Föltámadt Krisztus megérint titokzatos jelenlétével, és minden terhet magára vesz, még a legsúlyosabb megpróbáltatást is. Csupán utólag, néha jóval később fogod megérteni: túláradó élete mindig jelen van. És azt kérdezed magadtól: „Lángolt ugye a szívem, mialatt hozzám szólt?”

* * *

Még ha nem ismered is fel Őt, kész vagy-e megmaradni a Föltámadt Krisztus mellett abban a hosszú csöndben, amelyben látszólag semmi sem történik? Ekkor érlelődnek a legfontosabb döntések. Ekkor oldódnak fel a „mire jó?” állandó kétkedései. Amikor alig érted, mit vár tőled, mondd ezt meg neki. Az alázatos imában mondj el neki mindent, még ha nem is találsz rá szavakat. Légy nagyon türelmes, ne nyugtalankodj amiatt, hogy rosszul imádkozol. Tudod-e, hogy minden lelki követelődés egy-egy kis halál a léleknek? Engedsz-e a hívásnak, hogy életed által a szeretet költeményét alkossd meg vele?

Tudod-e várni őt, a Föltámadottat tested és lelked szomjazó földjének pusztaságban is? És megérezés támad benned, új lendület lobban... Nyílni kezd lelkedben a sivatag virága, az öröm virága.

* * *

Föltámadt Krisztus, te olyannak fogadod el szívünket, amilyen. Miért kellene hát arra várnunk, hogy megváltozzék a szívünk, mielőtt elindulnánk feléd? Te fogod átalakítani. Lángra gyújtod lelkünk csipkebokrát. Nyitott sebeinken át árasztod belénk szeretetedet. Éppen fájdalmaink által termékenyítet meg a veled való közösséget.

Hangod megtöri éjszakánk sűrűjét, és megnyílnak bennünk a dicsőítés kapui.

Roger testvér